

sige, i hvor høj Grad den udnyttes. Her har jeg Indtrykket af, at den i meget høj Grad udnyttes, det er tilmed en Beskyttelse, der falder paa en af de største og almindeligste Forbrugsartikler, vi overhovedet have. Saa vidt jeg husker, er det 65 Pund Sukker pr. Individ, som vi ere naaede til at bruge i dette Land; vi ere et af de mest sukkerforbrugende Lande i Verden, hvilket er ensbetydende med, at vi ere et af de mest velhavende Lande i Verden. Det strider jo i øvrigt imod alle vore Toldtraditioner at have større Beskyttelse for en saa almindelig Forbrugsartikel, og allerede af den Grund maa der være Anledning for os til at tage Spørgsmaalet om Sukkeret op. Der er endnu en Anledning, og det er den, at hele den store Beskyttelse samler sig i alt væsentligt om en enkelt Virksomhed; det er de danske Sukkerfabrikker, som have vidst at skaffe sig et faktisk Monopol paa Sukkerproduktionen og Sukkerhandelen her i Landet. Naar man i Almindelighed ikke ser med saa forfærdelig milde Øjne paa Beskyttelsen, saa blive Øjnene ikke mildere, naar Beskyttelsen samler sig paa et enkelt Punkt, paa en enkelt Forretning, som ved dens Hjælp har erhvervet sig et saadant indbringende Monopol, som Sukkerfabrikationen har vist sig at være; det vil heller ingen kunne benægte, derom foreligger der tilstrækkelige Vidnesbyrd. Hvis nu de store Summer, som de danske Sukkerfabrikker have tjent, vare tjente i fri Konkurrence, ligesom saa mange andre Virksomheder tjene store Penge her i Landet, saa var det Synd at misunde dem det; der var snarere Grund til at glæde sig over, at vi i vort Land have Forretninger, som forstaa at tjene store Penge. Men naar derimod disse Penge kun ere tjente ved at beskatte hele den øvrige Befolkning, er Værdien deraf ikke saa overdreven stor, og saa er der Grund til at undersøge, om det er rimeligt, at Befolkningen vedvarende skal svare den store Skat. — Endelig er der en yderligere Grund. Ærede Medlemmer vide, at der er noget, der hedder Brysselerkonventionen. En Række Stater er bleven enig om at søge at skabe sunde Forhold indenfor Sukkerproduktionen og Sukkerhandelen. De have til dette Formaalets Fremme sluttet en Overenskomst, som kaldes for Brysselerkonventionen, og som for det første gaar ud paa, at de ikke ville give Eksportpræmier for Udførsel af Sukker, og dernæst paa, at de ikke ville have over en vis Beskyttelse for den indenlandske Sukkerpro-

duktion. Denne Beskyttelse er for raffineret Sukker 4,32 Øre pr. Kg., medens den Beskyttelse, vi have herhjemme, er 6,86 Øre pr. Kg. Nu forekommer det mig, at naar vi her leve i et Land, hvis Hovednæringsveje staa paa Frihandelens Grund, og som ønsker at arbejde sig mere og mere frem i den Retning, er det urimeligt, at vi for denne enkelte Produktion bevare en Skat, der er højere end den, som man anser for nødvendig i saa protektionistiske Lande som Frankrig og Tyskland, der jo begge have sluttet sig til Brysselerkonventionen. Jeg mener ogsaa, at det for et lille Land som Danmark er nyttigt at slutte sig til en Overenskomst, der gaar ud paa at bringe Sundhed ind i Handelen med og Produktionen af en saa stor Vare, som Sukker er. Nu er det blevet sagt: Ja, Brysselerkonventionen eksisterer i Dag; men den eksisterer maaske ikke i Morgen — jo, det gør den —, men den eksisterer maaske ikke om halvandet Aar. Den kan nemlig opsiges til 1. September 1908, og derfor har man ment, at det var bedre at vente og se, om den ikke virkelig bliver opsagt; man kan jo lade Sukkeret gaa ud af Toldforhandlingen og tage det op igen, naar dette Spørgsmaal først er afgjort. Dertil vil jeg dog sige, at jeg er bange for, at lade vi Sukkeret gaa ud nu, bliver der aldrig Lejlighed til at tage det op igen. Og selv om Brysselerkonventionen ikke i dens nuværende Skikkelse skulde blive fornyet, — hvad jeg nu tror, den gør — synes jeg, det er rimeligt, at vi nedsætte Beskyttelsen for det raffinerede Sukker til det Maal, som de særlige Beskyttelseslande have erklæret for det højst tilladelige. Forslaget gaar derfor ud paa at nedsætte Beskyttelsen paa raffineret Sukker fra 6,86 Øre pr. Kg. til 4,30. Det er det vigtigste i Forslaget. Endvidere gaar det ud paa at bruge en anden Fremgangsmaade ved Fastsættelsen af Grænsen mellem de forskellige Sukkerpositioner. Hidtil har det været de saakaldte Amsterdammer-Lyshedsprøver, der have været benyttede; det har været Sukkerets Lyshed, der har været afgørende for, hvorvidt det faldt ind under den høje Told af 12 Øre pr. Kg., som vi have for den første Sukkerposition, eller om det kun skulde svare 6 Øre pr. Kg., der er Tolden for den anden Position. Nu gaar vi derimod i Overensstemmelse med, hvad man gør i det øvrige Europa, over til Polarisationemetoden. Den gaar ud paa en Bestemmelse af Sukkerets Sukkerindhold. Man har sagt, at den ikke virker nøjagtigt; men det er i hvert Fald den